

svazek 14

KNIHOVNIČKA Meduňky

ZNAMENÍ v nás

Markéta Vostrá

ZNAMENÍ **v nás**

ZNAMENÍ v nás

Markéta Vostrá

Meduňka

Svazek 14/12

© Markéta Vostrá, 2012
ISSN 1804-655x
ISBN 9788090475076

Úvod

Zřejmě každý zná své sluneční znamení a asi každý si občas přečte svůj horoskop či charakteristiku svého znamení. Něco sedí, něco ne. Některé informace jsou univerzální, takže se mohou hodit na kohokoli. Z toho, co nám horoskop napoví, se v něčem stoprocentně poznáme, ale některé informace jsou pro nás jen těžko přijatelné.

Lze tedy věřit horoskopům a odvíjet z nich něco pro svůj život?

Pokud má horoskop ve svém názvu „zábavný“, zřejmě nám příliš seriózní informace nepředá. Respektive předá věštby typu „nebude-li pršet, nezmoknem“. Tyto horoskopy také zcela určitě neaspirují na předání hlubokých a moudrých vědění. Pokud se budeme chtít zabývat sami sebou, svým životem a jeho možnostmi tímto způsobem, tedy pomocí horoskopu, bude nutné vypracovat náš individuální horoskop.

Při jeho rozboru pak zjistíme, že nejsme pouze Raci nebo Kozorozi, ale že jsme souborem všech dvanácti znamení.

V okamžiku našeho narození, našeho prvního nadechnutí na Zemi, jsou u naší kolébky přítomné všechny planety pohybující se v jednotlivých znameních zvěrokruhu. Respektive jejich energie, která je určující pro to, jací jsme a jakými se máme stát.

Horoskop tedy můžeme vnímat jako mapu naší multistrukturální bytosti. Mapu dynamiky a potenciálu, mapu našich talentů, schopností, stinných stránek i hlubokých zranění, našich možností, které se nám buď podaří zpracovat a zvládnout či nikoli.

Určitě by byla zajímavá polemika nad tím, co předurčilo, že jsme se narodili právě v tuto chvíli, a tak si vytáhli los se souborem energií, které nám budou pomáhat naplňovat náš osud.

Pokračujeme na pouti nekonečnem v životech navazujících na sebe a prožíváme nepřeberné množství variant energií? Nebo jsme souborem svých předků, jejich schopností, které máme dále rozví-

jet, i jejich bolestí a tragédií, které potřebujeme svým životem uzdravit? Život je mystérium, které čeká na objeovávání svých výšin i hloubek, svých krás i hrůz.

Pojďme si teď sami sebe představit jako krajinu, území, které je stejně rozsáhlé jako vnější svět. Tato krajina našeho Já je proměnlivá jako svět venku. Zuří zde mnohé bouře, které nemají podobu venkovních vichřic, ale jsou stejně razantní a ničivé. Jindy je naše vnitřní počasí hřejivé a klidné. Naše emoce v krajině našeho Já tvoří děj, který vnímáme prostřednictvím svých dojmů a pocitů.

Naše vnitřní území je rozmanité jako příroda venku. Jsou zde úhory, které je nutno zúrodnit, jsou zde krásně zušlechtěná a vzrostlá místa našich talentů. Můžeme tedy svůj vnitřní prostor vnímat jako místo, které dlouhodobě kultivujeme. Kdybychom připustili hypotézu minulých životů, dává nám pak naše pozemské bytí hluboký smysl. Přicházíme sem do pozemské reality s programem, který svým žitím postupně rozvíjíme a proměňujeme ve skutečnost – zušlechťujeme svůj vnitřní svět.

Jak již bylo výše zmíněno, jsme multistrukturální a každou naši část symbolizuje v našem horoskopu jedno znamení zvěrokruhu.

Pro náš osobní horoskop je důležitý přesný čas narození. Ten je určující pro to, v jakém znamení se bude nacházet náš ascendent, tedy místo, kde se cítíme nejautentičtější, místo, které je nám nejvlastnější. Tento bod horoskopu je zároveň tzv. hrotem prvního domu, za kterým následuje dalších jedenáct domů.

Každý dům má svůj daný záměr. Dalo by se říci, že všech dvanáct domů zvěrokruhu obsahuje vše, co je potřeba k životu.

Velmi zjednodušeně řečeno – první dům je prostor pro naši identitu, druhý dům vypovídá o naší schopnosti se zabezpečit, třetí dům pak o komunikaci a schopnosti domluvit se s druhými. Čtvrtý dům je sídlem emocí, pátý vypovídá o naší kreativitě, šestý dům je vodítkem pro naši práci a uplatnění, v sedmém domě sídlí schopnosti být s druhými, osmý dům je místem, kde si osvojujeme schopnost nemuset spoléhat na protiváhu domu druhého, tedy domu zabezpečení. Devátý dům nás vede k moudrosti, desátý k úspěchu, jedenáctý pak ke schopnosti tvořit s druhými. Závěrečný dvanáctý dům nám odkrývá hluboká vědění a chápání jednoty.

Rozsah jednotlivých domů je různý a může se rozprostírat přes jedno, ale i více znamení. Planety, tak jak stály v den našeho zrodu v jednotlivých znameních, pak figurují v konkrétních domech a vytvářejí mezi sebou napětové, příznivé, neutrální aspekty.

Vůči tomuto energetickému vkladu naší osobnosti zaujímají tranzitní planety určité úhly, které vytvářejí dispozici pro děj. Dalo by se říci, že aktivují to, co je v nás obsaženo a má se v určitém čase reálně projevit.

Mnozí lidé mají obavy ze své budoucnosti: „Jak všechno bude?“

Tváří i tvář zjištění, že se nemůže stát nic navíc než to, s čím jsme sem přišli, se můžeme buď uklidnit a lehce zvědavě očekávat, co přinese čas budoucí, či znejistět sami nad sebou. „Co ve mně číhá na svůj příhodný čas, aby se to pak projevilo nějakou destrukcí stávajících jistot?“

Naše mysl je důmyslným nástrojem, ale zároveň i něčím, co může výrazně přehlušovat naše další složky. Mysl se neztotožní s nepřijatelným, a tudíž nám předkládá o nás jen ty nejlepší reference. V důsledku toho se o sobě domníváme, že jsme hodní, přátelští, příjemní, spravedliví, inteligentní, zkrátka, že naše Já je v pořádku.

Přitom je pro nás ale velmi nepochopitelné, proč zrovna my máme tak zlé a nepřející okolí plné pomluv, intrik a záští.

Když si dokážeme připustit myšlenku, že naše okolí je určitým odrazem nás samých, najednou máme pohled na sebe v další dimenzi a daleko komplexnější než ten původní, příliš plošný náhled na sebe sama.

Díky tomuto pohledu se život stává podstatně logičtější a v rámci možností námi ovlivnitelnější. Vidíme si na přední část svého těla, ale když se budeme chtít podívat na jeho zadní část, budeme si muset stoupnout před zrcadlo. V přeneseném slova smyslu je okolí zrcadlem naší zadní části povahy, tedy všeho toho, co jsme v sobě kdy potlačili nebo co bylo spoutáno výchovou v původní rodině. Je tady uloženo vše, co o sobě netušíme či si nehodláme připustit, že bychom takoví vůbec mohli být.

Všechny naše zášti, zrady, zklamání, agrese, celá škála negativních lidských rysů zde může pospávat a čas od času na sebe upozorní prostřednictvím složitých vnějších situací.

Poté máme dvě možnosti. Buď můžeme donekonečna spílat těžkému osudu a všem, kteří nám podle nás tuto situaci přivodili, nebo si můžeme položit několik zásadních otázek: „Co ve mně si žádá tuto situaci a proč? K čemu mě to má přivést? Jaké změny se ode mne očekávají? Na správnou stopu by nás měla přivést následná analýza pomocí tarotu, horoskopu či jiných technik, které mapují jak svět vědomí, tedy to, co vnímáme myslí, tak i svět nevědomí, naši stejně rozsáhlou část, která k nám hovoří prostřednictvím snů a intuice. Pátrání bývá nelehké tím, že jakmile jsme dlouhodobě součástí určitého problému, zvykneme si a jako problém to třeba vůbec nevnímáme.

Čím více prohlubujeme schopnost komplexního vidění sebe sama, tím méně nás atakují situace, ve kterých se nevyznáme, a absolutně nechápeme, co s nimi máme společného.

Své protivníky pak můžeme vnímat v novém světle. Slovo protivník přesně vyjadřuje jeho význam. Někdo, kdo stojí proti nám. Jsou to ti, kteří mají pro nás důležitý klíč – klíč k oblasti, ve které jsme se doposud neorientovali či jsme o její existenci neměli tušení. Jejich prostřednictvím se dostáváme do vnitřních emočních bouří, trápíme se, závidíme, žárlíme, nenávidíme, ač jsme se původně domnívali, že tyto emoce vůbec nemáme v repertoáru.

A opět máme k dispozici dvě cesty, ostatně jako vždy v systému duality, ve kterém žijeme. Buď se můžeme trápit, přetěžovat svou mysl celodenní analýzou toho, co cítíme, a to po dobu libovolně dlouhou, respektive dokud nás naše fyzické tělo svými zdravotními potížemi nedonutí konečně zastavit mysl pelášící skrze negativní emoce.

Někdy nepomůže ani těžká nemoc a člověk se pln trpkosti odebere tam, odkud kdysi přišel.

Druhá cesta, druhá možnost je zklidnit se, zanalyzovat situaci, dobrat se k závěru, který by mohl být řešením, a vyrazit na cestu změn.

Ze slova „musím“, kdy jsem osudem tvrdě donucen, se stává slůvko „mohu“, tedy připouštím možnost změny, až ke slovu chci, tedy jsem opravdu rozhodnut se svým životem vědomě pracovat.

Podmínkou je, že vnitřní změna, ke které jsme se odhodlali pod tlakem složité situace, musí být opravdová. Zrcadlo odráží pouze

skutečnost, která je před ním. Pokud tuto skutečnost v sobě změníme či odstraníme, pak zrcadlo odráží novou skutečnost. Když se nám podaří opravdu změnit důvod, který máme v sobě, naše okolí – zrcadlo – již nemá co zrcadlit, nemůže odrážet to, co tam již není.

Když si uděláme malý výlet zpět do minulosti, třeba tím, že si prohlédneme fotky svých bývalých partnerů, přátel, milenců, často si říkáme: „Kam se poděla ta posedlost, ten žárlivost, ta láska, ta vášeň? Byl či nebyl ten či onen vztah zbytečný?“

Nic, co se v našem životě odehrává, není zbytečné. Načasování je perfektní.

Zrcadlo se odkryje teprve tehdy, když jsme připraveni pochopit další pravdu a skutečnost o části naší bytosti.

To, že v současnosti je nám ten či ta z naší minulosti „jedno“, hovoří svým způsobem o dořešení potíže, kterou kdysi měla zrcadlit. Není v nás již rozporuplnost, není v nás vychýlení a disharmonie. Jedno rovná se jednota, neutralita, klid, vyrovnání.

Pojďme se teď společně vydat na pouť naší vnitřní krajiny, ve které je zastoupeno každé znamení zvěrokruhu. Poměry zastoupení se u každého různí. Také vývojová stadia, ve kterých se nacházejí jednotlivé části bytosti ve znameních, se různí. Proto jsme každý neopakovatelnou skutečností a individualitou. Děti se mohou narodit ve stejnou chvíli na stejném místě, a přesto se budou odlišovat, a to právě různými stupni vývoje jednotlivých částí jejich osobnosti.

Tyto stupně bychom mohli rozdělit do tří částí. Zrod – zrání – zralost. Či jinak dětství – dospívání – dospělost. Učeň – tovaryš – mistr.

Každá část naší bytosti je na některém z těchto stupňů. V některých situacích se chováme pošetile, bez ohledu na věk. V jiných objevujeme stále nové a nové a pořád se máme co učit. Jsou skutečnosti, kde jsme moudřími a pomáháme druhým na jejich cestě.

Každý člověk je směsicí těchto energií, které nepřetržitě usilují o náš další rozvoj. Každá situace je stavěna na míru pro někoho v nás, kdo tím vyzrává a mění se. Prostřednictvím toho získává celá naše osobnost. Ale tak úplně jednoduché to není. Určité naše části usilují o rozvoj, jiné jim hází klacky pod nohy a jakýkoli pokrok blokují.

V reálném životě se to projevuje nejrozmanitějšími vnitřními stavy. Kdosi v nás by kupříkladu rád studoval, ale línější části mu to rozmluví s tím, že na to není čas, peníze, že má mnoho jiné práce apod. Když mu to nerozmluví jeho vnitřní části, určitě se najde někdo zvenčí, který tyto argumenty pronese a tím posílí líné části v jistotě, že mají pravdu.

Souměrný vývoj sebe sama je složitým a zřejmě nikdy nekončícím procesem, který se nám občas může jevit beznadějný tváří v tvář stále stejným situacím – těžkým situacím a nejistotám. Protože jednou zvládnuto neznamená vůbec nic. Tisíckrát zvládnuto – možná jsme právě konečně odmaturovali z dané situace a určitá naše část se z učně stala tovaryšem.

BERAN – bojovník v nás

21. 3.–20. 4.

Zvěrokruh začíná znamením Berana (21. března) a Beranem se také počíná nový astrologický rok, začíná jaro. Ovšem nový život se nevyskytne jen tak, z ničehož nic. Nový život musí být počat.

Život na této planetě se zrodil ve vodě a povstal z vody. Voda symbolizuje jednotu, ze které přicházíme a do které se opět jednou vrátíme, je zdrojem, od kterého se jen zdánlivě oddělíme, ale přesto s ním zůstáváme po celou dobu ve spojení.

Pro pobyt v pozemské rovině získáváme fyzické tělo, které – propojeno s dalšími částmi naší bytosti – slouží jako ochrana, jako vykonavatel všeho, co jsme si sem přišli odžít. Vstupem do fyzické roviny jako kdyby nám cosi zamlžilo náš vnitřní zrak, a začíná celožitovní pátrací akce – kdo jsem a co zde mám vykonat.

Intuitivnější lidé, vnímající svůj vnitřní hlas, se mohou lépe orientovat v tom, za čím jít, co rozvíjet, co prohlubovat, ale chybí jim síla a odvaha na expanzi. Instinktivní lidé směřují více k výkonnosti, ale často jim může unikat hlubší smysl celého vlastního počínání.

Byli jsme tedy počati a zatím si plaveme v hlubinách plodové vody. Vnější svět se nás dotýká pouze prostřednictvím emocí, které prožívá naše matka. Ty dávají první předpoklad k tomu, jak jednou budeme svět a sebe v něm vnímat. Zda to bude místo plné ohrožení, místo, kde Já je neustále atakováno druhými, či místo, kde skrze sdílení se s druhými člověk integruje to, co potřebuje pro znovuoživení své vlastní celistvosti.

Vynořením se z vody nastává fáze zrodu a zde přichází ke slovu znamení Berana. Beran je znamení odvahy. Odvahy k tomu, oddělit se od jednoty a nastoupit cestu rozvoje individuálního Já.

Nový život je expanzivní do všech svých reálných a někdy i ne-reálných možností. Plod vyvíjející se v matčině lůně si bere z jejího

těla to nejlepší, co zaručí jeho přežití. To je právo nového života. Podobně se může chovat i znamení Berana. Beran se neptá, zdali mu někdo dal nějaké právo, on prostě jde a bere si to, o čem se domnívá, že mu náleží.

Z vody jsme se dostali do krajiny, která nemusí být úplně bezpečná. Je tolik nástrah, které ohrožují nový život, nově vzniklé Já.

Beran je odvaha, kterou musí prokázat na cestách doposud neznámým územím. Beran je také schopnost bezprostředně reagovat tváří v tvář ohrožení a chránit tak své území, Beran je i nesmyslné riskování pro chabý nebo žádný výsledek.

Beran v nás je naše schopnost objevovat, riskovat, bránit se, tisíckrát být poražen, a přesto statečně hledat dál. Beran je dítě, které si jde sáhnout na horká kamna. Buď jej bolest poučí, nebo si tento moment bude muset ještě párkrát zopakovat. Beran neanalyzuje a hluboce nepromýšlí své postupy realitou. Pud mu velí jít, tak jde. Nárazy na hmotný svět bolí, ale Beran přesto o svou odvahu nepřichází.

Svět malých dětí nám odkrývá, s čím Beran pracuje. Když pozorujeme batolátka, kolikrát za den se snaží postavit na ještě vratké nožky, kolikrát za den spadnou, kolikrát se o něco bouchnou, kolik pro naše dospělé oči udělají nemotorných i nesmyslných pohybů, to je přesně to, co musí Beran v nás zvládnout. Je totiž druhými nepoučitelný. Stejně jako dítě volá „já sám, já sám“, tak i Beran musí opravdu všechno vyzkoušet sám.

Okolní svět může hledět na Berana v nás s určitým pohrdáním. Beran nadšeně objevuje to, co ostatní již dávno objevili. Nevidí jeho odvahu, i když mnohdy slepou, a tak jej snižují a vyvolávají v něm komplexy. To ve svém důsledku probouzí v Beranu jednak nevraživost, jednak soutěživost. Tak schválně – „kdo tam tedy bude dřív“! Beran soutěží s celým světem. A když nemá náhodou po ruce někoho, s kým by se popasoval, vytvoří si uvnitř sebe fiktivní postavu, nad kterou permanentně vyhrává.

Beran v nás je náš boj, který vedeme sami proti sobě samému tím, že se poměřujeme s ostatními. Na jedné straně je poměřování se s druhými rozhodně impulsem k práci na sobě samém, k posunu ve vývoji či rozhoupání se ze stagnace. Na straně druhé by srovnávání se s okolím rozhodně nemělo vyvolávat negativní

emoce. Závist nebo žárlivost na to, že druzí něco mají a to něco v nich vyvolává pocit štěstí, Beran v nás zase tak často nezažívá.

Beran jen velice složitě žije přítomným okamžikem. Neustále hledí dopředu, aby mu neutekla nějaká příležitost, šance. Mnohdy svým spěchem tuto šanci stejně nepromění, protože ještě nebyla připravena kvalita času na její rozvoj.

Beran má pocit, že mu neustále něco uniká. Svět je živý organismus, který nepřetržitě něco vytváří. Něco se rodí, něco získává formy a něco zaniká. To je neustálý koloběh života. Beran by chtěl být u všeho, ale to, co získá, či to, co má, ho vlastně už ani moc nezajímá. Pro něj je podstatný moment lovu, být u šance, objevit ji, dosáhnout jako první vrcholu.

Je to věčný objevovatel Ameriky, který si navíc nedá moc radit od druhých. Konečně – Beran nevydrží u toho, co získal, a nesoústředí se na rozvoj a péči.

Beran často žije tím, co nemá či mít nemůže. Tomu věnuje mnoho svých myšlenek, i když spřádání strategií není jeho silnou stránkou. Jeho rozhodnutí je dílem okamžiku.

Beran je bublající, překypující energie, která v interakci s ostatními znameními v nás může být velmi podnětná. Když dokážeme tento nekontrolovatelný, valící se proud nasměrovat smysluplným koridorem vně sebe, můžeme tuto výraznou sílu transformovat do velmi užitečných počínů.

Příkladem může být klientka Hanka.

Hanka má Slunce v Beranu a je nesmírně pracovitá a nápaditá. Bohužel ve svém osobním životě se jí v minulosti příliš nevedlo. Manžel, se kterým měla tři děti, si našel jinou partnerku a ze dne na den zmizel z jejího života. Bolest ze ztráty partnera, rozpadu rodiny a všech společných plánů byla natolik veliká, že Hanka začala mít značné deprese. Beran v ní ji ale nenechal dlouho se topit v pocitech křivdy a zrazení. Jednoho dne Hanka vstala s rozhodnutím, že si splní svůj dávný sen. Tím snem byl malý, útulný domek se zahrádkou. Známí i rodina si ťukali na čelo, ale Hanka moc dobře věděla, že jestliže tuto bolest nedokáže nějakou formou ze sebe dostat, nakonec ji udolá. Pustila se tedy do práce a dělala a dělala.

Půjčila si peníze a nechala si postavit krásný nový domov. Ten si sama zařídila. Použila své výtvarné nadání, veškerou svou krea-

tivitu. A z veliké bolesti se zrodila veliká krása. Příběh Hanky měl i svůj šťastný konec. Manžel se vrátil a Hanka mu dokázala odpustit. Ale to je již jiný příběh jiného znamení v nás.

Beraní energie v nás se samozřejmě projevuje v rámci možností, které jí dává náš horoskop. Velmi záleží na tom, jaké planety figurují ve znamení Berana. Vodítko, kde tuto sílu budeme nejvíce využívat, dává i dům, který přísluší tomuto znamení.

Jestli je Beran v nás nějakým způsobem blokován a brzděn, což může být dáno vzájemným složitějším vztahem planet mezi sebou, můžeme mít problém se rozhodnout, zda jít do akce, nebo zjistit, co ve svém životě máme objevit. V rámci příležitostí, které přináší život a ve kterých se můžeme vyvíjet a posunovat dál, pak nerozhodně přešlapujeme na místě s mnoha vnitřními odůvodněními, proč to či ono právě teď nemůžeme udělat.

Žádná příležitost není k dispozici dlouho, a pokud ji Beran v nás nedokáže uchopit pro zrod něčeho nového v našem životě, nestane se nic.

Vyskytují-li se v horoskopu složité a napětové vzájemné vazby, což většinou v menší či větší míře bývá, neměla by to být omluvenka pro zdůvodnění našeho chování či našich reakcí.

Právě tam, kde je v horoskopu napětí, je potřeba pochopit příčiny a snažit se postupně měnit své chybné návyky, a to na všech našich úrovních – fyzické, mentální, emoční i duchovní. Uvědomění a zpracování napětových vazeb horoskopu je opět výrazným posunem ke komplexnějšímu pohledu na sebe a ke zmírnění těžkých situací našeho života.

Beran v nás se promítá do všech našich úrovní, tedy fyzické, mentální, emoční i duchovní, a v nějaké kvalitě tam působí.

Fyzická vitalita hovoří hodně o tom, v jaké kondici se náš Beran nachází. Jsme energičtí? Vitální? Lákají nás sporty, kde je potřeba síla, rychlost, bystré reakce, zápas, soutěživost s druhými?

Na úrovni mentální se Beran v nás projevuje impulzivními rozhodnutími, nadchnutím se pro náhle vytanuvší nápad. V komunikaci s druhými Beran občas překypuje přívalem slov a nelze jej zastavit.

Manžel jedné mé klientky, který měl silně obsazeného Berana, doháněl svou rodinu k lehkému šílenství tím, že jim každý večer

zpestřoval svými plány. Jednou stavěl haly, pak ubytovny, jindy otevíral síť prodejen či se věnoval chovu činčil.

Drobný nedostatek spočíval v tom, že všechny tyto velkolepé počiny se odehrávaly pouze v jeho fantazii. On sám reálně nikdy nic nedodělal, byl samá exekuce a dluh a rodina žila na dnešní poměry v dost katastrofálních podmínkách.

Takto se na mentální úrovni projevuje Beran ve své dětské podobě, je to dítě, které se rozhlíží v životě a má pocit, že může cokoli. Až poté přichází zjištění, že za každou myšlenkou odchází energie. Čím výše míříme, tím více musíme vydat. Občas se staneme obětí svých plánů, které nás pak zcela pohltí a vezmou nám výrazný prostor v našem životě. Udělají z nás štvance životem.

Jiná klientka Beran se složitou a konfliktní povahou si komplexy méněcennosti kompenzovala tak, že vyvolávala sváry, ve kterých pak uplatňovala celou svou agresivní sílu. Pořádně se pohádat pro ni bylo elixírem, živou vodou. A logicky se do konfliktů dostávala velmi často. Respektive žila v permanentním vnitřním konfliktu a vnější svět jí tuto skutečnost odrážel. Ona sama si to ale nikdy nepřipustila. Naopak se domnívala, že je nesmírně hodná a laskavá. Její velkou vášní bylo nakupování, a tak těm, co v rodině nactiutrhala, čas od času něco koupila a tím posílila pocit, jak je pro druhé potřebná a jak jim pomáhá.

Na emoční úrovni se Beran ve své nevyzrálé podobě může projevovat negativními pocity vznikajícími z toho, že mu jiný člověk oponuje či odporuje. Okamžitě jej začne vnímat jako nepřítele a cesta zpět pro něj již nevede. Tento člověk se do beraní duše zapsal jako dlouhodobý terč pro všechny negativní pocity, které jsou právě přítomny. Beran bere vše, co přichází z vnějšího světa, velmi osobně.

Vyzrálá emoční úroveň Berana již nevyovídá jen o Já proti všemu a všem, ale o vnitřní rovnováze pramenící ze sebejistoty. Beran již nebojuje se svými pocity ani je nevyužívá jako zbraně vůči druhým. Přestal se porovnávat, soutěžit s druhými.

Duchovní úroveň se u nevyzrálého Berana může projevovat absolutním popíráním. „Jsem pouze Já a vše, co dělám, je mé rozhodnutí.“

Jedna klientka mi vyprávěla o své příbuzné, vysoce konfliktním Beranovi, která jednou v záchvatu vzteku vyřkla: „Já chci jen jediné, aby ostatní dělali to, co chci já!“ Výstižně tak vyjádřila potřebu Berana dělat si, co chce, a to občas i s druhými.

Beran věří ve svou sílu i v to, že díky ní se mu jednou podaří prolomit nepříznivý osud. Pokud si neuvědomí, že je pouze spoluvůrcem děje svého života, může děj nabrat až groteskní zabarvení. Beran se stále rozbíhá proti zdi, přičemž kousek vedle jsou otevřené dveře, kterými se může dostat dále. Otevřené dveře jsou symbolem nových otevřených možností, které Beran potřebuje připustit, aby se mohl ve svém vývoji posunout dále.

Duchovně vyzrálý Beran je vůdcem stáda. Je to hledač otevřených dveří, kterými již kdysi prošel, a teď pomáhá druhým nalézat cestu. Odvaha najít svou pravdu, svůj vnitřní zdroj, je zde předávána druhým. Ne v nějakých demagogiích, ale právě jen tím „podívej, otevřené dveře, chceš-li a můžeš-li, vejdi“.

I. dům

Beran vládne prvnímu domu a tam také můžeme začít pátrat po kvalitách našeho Já.

Zde se učíme chápat a rozvíjet své Já, tedy naši nejautentičtější formu. Objevování sebe sama je pro někoho velkou neznámou, jiný se domnívá, že se vnímá tak automaticky, že vlastně není co objevovat. Pro tento typ člověka jsou pak v životě často nachystány obzvláště nestandardní situace, aby mu pomohly rozpoznat jím netušené končiny své bytosti.

Nalézání našeho Já se někdy podobá hodně náročné túře, jejíž zdolávání závisí na tom, do jaké míry jsme sami pro sebe čitelní, do jaké míry se rozpoznáváme a vnímáme skrze zpětnou vazbu od okolí. I tu je ale potřeba správně uchopit. Okolí rozhodně není tak laskavé, že by nám o nás otevřeně říkalo pravdu. Pravda okolí o nás může být zabarvena závistí, žárlivostí, nenávisť, zlobou, pocitem méněcennosti. Proto je dobré rozpoznávat, do jaké míry naše okolí či někteří lidé v něm jsou zrcadlem naší vlastní krutosti, ničení sebe samých a podceňování se.

Záleží na tom, jak máme I. dům obsazen planetami i nakolik jsou jejich vzájemné vazby složité a vytvářející napětí.

Nalézání sebe sama ve změti informací, které na nás chrlí vnější i vnitřní svět, tedy oblast nám vědomá, ale i oblast nevědomá, v nás může vyvolávat neodbytný pocit, že jsme se vydali pěšky skrze horské masivy, jež představují materiál, který se nakupil za celé věky.

Čím více se poznáváme, tím zřetelněji se mění ráz naší vnitřní krajiny. Horské masivy se mění v hory, pak v mírně zvlněný terén, který nás vede do úrodných nížin a zpět do oceánu, ze kterého jsme kdysi vyšli. Čím lépe se chápeme, tím se nám jde snadněji. Čím zodpovědněji se chováme vůči svému Já, tím méně se necháme ovlivnit či stáhnout druhými.

Síla pro náš život potřebuje být rozkryta a uvolněna zevnitř, aby pak mohla pronikat ven. Ten, kdo pro svůj život potřebuje výraznou podporu a pomoc od okolí, je nejen snadněji ovlivnitelný, ale i manipulovatelný či zneužitelný.

Někdo má svou hodnotu již velmi brzy pevně ukotvenou.

Na dětském táboře byla dívka, která nebyla nijak výrazná, na první pohled ani příliš zajímavá, ani zvláště krásná. Zatímco ostatní, i mnohem pohlednější děvčata se na sebe snažila upozornit afektovaným či křiklavým chováním, tato dívka nedělala vůbec nic, a přesto kolem ní kroužilo značné množství citelů. Její podstata vyzařovala klid, rozvíjející se oduševnělost a vědomí si sebe samé.

V prvním domě tedy tvarujeme své Já. Situace, do kterých se dostáváme, jsou zrcadlením toho, jak si na tomto poli vedeme. To ovšem nemusí znamenat, že čím více jsme si vědomi sebe sama, tím snadnější bude náš život. Usnadnění naší cesty spočívá v našich vnitřních postojích. Budeme vyrovnanější s tím, co se nám děje, budeme mnohem lépe chápat, proč se nám to děje, případně co s tím dělat.

První dům je dům nových počínů, začátků. Hovoří ale i o našem vzhledu a o tom, jak nás vidí druzí. V prvním domě dostáváme jako vklad pro tento život svou vitální energii, zdraví a životaschopnost.

Vládce Berana – planeta Mars

Mars vládne znamení Berana a tak předává svému svěřenci vše, čím sám oplývá. Disponuje výraznou a expanzivní silou, díky níž

jsme schopni rozvinout nějaký proces a dovést jej do konce. Tato energie nemotivuje k promýšlení strategií, postupů či diplomatických vyjednávání, je náhlým impulzem, aktivitou i agresivitou v nás. Ne nadarmo je Mars bohem války.

Pod tuto planetu spadají naše pudry jako sebeobrana, sebezáchova, rozmnožovací pud atd. Mars v našem individuálním horoskopu hovoří o naší akceschopnosti, o naší sexualitě, soutěživosti, bojovnosti, prosazení se. Každá mince má ale dvě strany, a tak i Mars v nás svou energií aktivuje stávající obsahy, které mohou být nejen pozitivní, ale i negativní a nízké, čekající na transformaci. Usilování o prosazení se děje podlým a zákeřným způsobem. Hospodská rvačka pak rozhodně není čestným zápasem, ale jen primitivním vybitím nízkých pudů. Dynamická debata vedoucí ke konstruktivním výsledkům a cílům je v negativním projevu křiklavou hádkou, jež má toho druhého co nejvíce urazit a zranit.

Ani marsovská sexualita rozhodně není vysokým stupněm zvládnuté Kámasútry, ale spíše pudovou, primitivní sexualitou za účelem vybití energie a předání nového života.

Marsovské téma spočívá výrazně v síle přežití. Kořeny stromů nadzdvihující asfaltovou silnici, spermie, která dokázala zdolat cestu plnou nástrah a pronikla do vajíčka, stéblo trávy, které celé léto živořilo pod stanem, a přesto se dokáže narovnat a růst dál.

Expanze života, jeho bujení a nepřetržité plození, to vše je projevem této síly. Přežívá jen nejsilnější, nejodolnější, ale i nejrzejší. To, že za to jednou bude muset zaplatit, je víceméně jasné, ale málokdo se mu to odváží říci do tváře, pokud nechce zažít marsovskou energii v přímém přenosu.

Marsovská energie je výrazně přímá. Lidé s výrazným Marsem vyzařují odvalu, ale i kdyby se někdo snažil je ohrozit, bez trestu rozhodně nevyvázne. Tito lidé jsou pro druhé občas jejich těžší zkušeností. Mnohdy totiž slouží k tomu, aby tzv. dotáhli jejich výchovu tam, kde jsou nějaké zásadní mezery. V praktickém životě to vypadá asi tak, že kdosi se chová bezohledně, drze. Osud má lehce povytažené obočí, ale stále ještě dává neurvalci šanci uvědomit si, co lze a nelze ve společenství druhých. Když nepomáhá sebereflexe, postaví mu do cesty Mars v lidské podobě. A pak se může stát, že dotyčný jako obvykle odhodí nedopalek cigarety na

zem a rovnou dostane dobře cílených pár facek. Žádné okolky, žádné strategie. Uděláš – dostaneš. Mars jedná rychle.

Co Berani umožňují druhým

Beran v nás představuje naši aktivní, expandující, dynamickou složku. A jak na nás působí Beran v druhých? Může nás hodně povzbudit k rozhodnutí, zvláště když máme sklon k váhavosti. Beran nás dokáže nadchnout se pro něco, poznat znovu pramen dětské radosti v nás, který už dávno zmizel někde v podzemí našeho Já. Beran umí být krásně dětský, ale také dětinský. S dospělým, který odmítá přijmout svou dospělost s veškerou zodpovědností, je vždycky potíž a je výraznou zátěží pro okolí.

Beran vnáší děj do ustrnulých energií. Povzbuzuje nás k soutěžení a výkonnosti.

Sebejistá nula má vždy údernější razanci v realitě než možnostmi naplněný člověk, který v sobě nemá potřebnou sílu se prosadit.

Ovšem sebejistá nula nevychází z vnitřní síly získané tvrdou prací na sobě, nýbrž používá právě povrchní sílu a agresivitu Berana pro získání většího prostoru.

Berani umožňují druhým rozpoznat v sobě, nakolik se umí bránit a chránit si svůj prostor. Beran se občas umí chovat způsobem „bude to tak, jak chci já, jiná varianta mě nezajímá“.

Na nás pak je, do jaké míry dokážeme vyvinout protitlak, který vytvoří prostor pro naši variantu. S Beranem to může být i tuhé popasování se. Každá situace, v níž cítíme protitlak, je důležitou šancí ke změně a přehodnocením dosavadních postojů.

Beran nás učí žít v přítomnosti. Stejně jako děti, které žijí přirozeně hlavně přítomností, ještě neznají strach z budoucnosti a příliš neanalyzují minulost, tak také Beran je tím, kdo se málokdy ohlíží zpátky a zcela bezelstně hledí vstříc budoucnosti.

Ohlížení by mu mnohdy kazilo radost z přítomného momentálního nadšení. Pohled zpět do minulosti by mohl být v mnoha případech nepěkný. Dobyta území druhých, to je sice Marsovo vítězství, ale kolik to stálo vztahů a bolesti jiných lidí! Tam se Beran ohlížet nechce a u nevyzrálých typů svědomí v tomto smyslu stejně nepromlouvá.